

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ

ՀԱՐՈՒՏԻ ՈՐԴԻՈՅՆ ՊԱՆԴԻՏՈՒԹԻՒՆԸ

- 21) Գիշերուան մէջ՝ զուարթ կ'լսուէին ձայներ,
 Պէճիքական Մայրաքաղաքն էր խըմբած
 Քաջ ասպետներն իր ու Գեղոսիներն.
 Կ'շողային լոյսերն վրան պերճ կանանց, քաջաց.
 Կը տրոփէին բիր սըրտեր ու յանկարծ
 Հընչել ըսկըսաւ նըւագն հեշտասէր.
 Սէր կ'ծորէր, կ'առնէր ամեն մի նայուած
 Ամեն սիրտ ուրախ գերթ պըսակի յանգ,
 Սո՛ւս, լըսէ, խոր ձայն մը կ'հնչէ որպէս մահազանգ:
- 22) Չը լսեցիք - ո՛չ, ան Հովին ձայնն էր,
 Կամ կառքին ճրոհնչ քարերուն քըստող.
 Թող պարն կանգ չառնէ, մնայ խինդն անարգել
 խինդ, պատանութիւն՝ երբ իրար զան թող
 Ցայգն անքուն անցնի. ժամերը թըռչող՝
 Պարով բըռնեցէք: Չայնը, չէ՞ք լըսեր,
 Կարծես ամպերն են արձագանգ տըտող,
 Աւելի մօտ, պարզ, աւել՝ մահաբեր:
 Զէնք, դէպի գէնք, ան Հրետանու ռազմի կանչն էր:
- 23) Պատուհանի մխորշն, սրահին մէջ այդ պերճ,
 Պրունսվիքի պետն էր - ճակատագրուած: Ան
 Առաջին լըսողն էր տօնականաց մէջ,
 Մարգարէի ունկամբ այդ ձայնը գուժկան,
 Ըսաւ "Մահը մօտ է". լըսողքն ժպտեցան:
 Բայց սիրտն իր լաւ կը զգար դողանչն այդ անվերջ.
 Իր Հօր կեանքին վերջն ալ գուժած էր ան,
 Գըրգռելով ոյս որ մահուամբ կ'ըլլայ շէջ:
 Ան դաշտ վազեց 'ի իր մահով բացաւ առաջին ռազմիչ:
- 24) Եւ ըսկսաւ իսկոյն շարժման եռ ու զեռ,
 Արցունք լըճացած, տագնապալի դող
 Գունաթափ այտեր որ, քիչ առաջ դեռ՝
 Գովքն իրենց կ'ընէր դէմքերն կարմրաշող,
 Ընդ փութ բաժանում սըրտերը մաշող,
 Պարման-գեղոսեաց խեղդիչ հառաչանք.
 Ո՛վ կըրնայ յուսալ որ այդ նայուածքներ՝
 Հրաշքով հանդիպին դեռ արեւուն տակ:
 Ա՛հ այդ քաղցր ցայգէն ետք ինչ սեւ այգեծաղ:

(շարունակելի)

LORD BYRON

Թրգմն. Մուրատ Մանուկեան